

Tevékenységi terv

„Márciusi
napsugár,
melegszik már
a határ”

-Tavaszi kezdete
a Vackor
csoportban

2022.02.27-03.10.

A projekt megvalósulásának tervezett ideje: 2023.02.27.-03.10.

A projekt tervezett indító élménye: Séta a Békástó környékén,
csoportszoba „öltöztetése tavaszi ruhába”

A projekt várható lezáró élménye: Beporzók napján a beporzók
ünneplése, „Bogárszálló” építése

A projekt megvalósítása során kiemelt céljaink: Az évszakok
megfigyelésének, megismerésének folytatása.

Ösztönzés a környezet szeretetére, védelmére, a természet
szépségeinek felfedezése.

A projekt során megvalósítandó feladataink: Figyelem felkeltése
játékos formában, hogyan figyelhetünk környezetünk, a természet
értékeire.

Nagytakarítás: séta során az eldobott szemét felszedése.

A projekt során kiemelten fejleszthető képességek pl.:

Figyelem, koncentráció, ismeretek rendszerezése, bővítése.

Finommotoros képességek fejlesztése, ceruzafogás javítása.

Szem kéz, szem láb koordináció fejlesztése.

Kis-, és nagymozgás fejlesztése, irányok gyakorlása.

Érzékelés, észlelés, keresztcsatornák, emlékezet, képzelet, kreativitás.

<p>Munka jellegű tevékenységek</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Csoportszoba szellőztetése, a friss, tavaszi levegő beengedése • Játékok esztétikus elrendezése játéktevékenység után • Kiskert tisztítása, előkészítése az ültetésre • Nagyok segítség nyújtása a kisebbeknek
------------------------------------	---

<p>Játék</p> <p>Játék feltételeinek biztosítása</p> <ul style="list-style-type: none"> • ötletek a játék tevékenység megsegítéséhez, • játékeszközök készítése 	<ul style="list-style-type: none"> • Mozgáskotta-Tavasztündér tánca: <p>Felébresztette már a tavasz a növényeket, az állatokat, akik azonnal táncra perdültek a napsugár és a kellemes idő örömére.</p> • Asztali játék: Fa mértani forma kirakó. • Hóvirághagyma ültetése: asztalnál pompomok „ültetése” cserepekbe (körökbe), dobókocka dobással határozva meg, melyik körbe mennyi hagyma kerüljön (mennyiség állandóság fejlesztése) • Szorgos méhecskék - az összeillesztett karton keretbe kell összegyűjteniük a szétszórt pomponokat (variáció: csak a sárgát, csak a kicsit; ameddig zene szól, csak addig gyűjthetik; csak a kevésbé ügyes kezükkel; csipesszel). • Kereső játék - A csoportszobában elrejtett memória kártyák megkeresése és összegyűjtése. • Gondoltam egy rovarra... - az óvodapedagógus kiteszi a gyerekek
--	---

	<p>elé több rovar képet és állításokat sorol, a gyerekeknek pedig ahhoz a képhez kell ülniük, amelyikre a pedagógus gondolhatott.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ki lehet a takaró alatt? - takaró alá rejtett műanyag rovarokat ismernek fel a gyerekek. • Szagolgatás - gyógynövények felismerése szaglás alapján, párosítás a növény képével (variáció: melyik üvegben van virág, melyikben levél). • Mozgásos feladatok - méhek, lepkék mozgásának utánzása; szobor játék (ameddig szól a zene méhek, lepkék mozgását utánozzák, amikor elhallgat a zene szoborra merevednek). • A próbák teljesítése után a beporzó eléri a virágot.
--	---

<p>Külső világ tevékeny megismerése</p> <ul style="list-style-type: none"> • Alapvető környezet-, és természetvédelmi ismeretek 	<p>Mi a kikelet? - A tavasz kezdete</p> <p>Séta, udvari játék alkalmával megérezhetjük a tavasz illatát, a föld illatát, a napsugár erejét.</p> <p>Az óvoda udvarán, séta alkalmával figyeljük a fák, bokrok ágait- kutassunk az új, friss rügyek után.</p> <p>Nézzünk szét figyelmesen, mi bújt elő a föld alól- első tavaszi virágkezdemények felfedezése.</p> <p>Levágott, vízbe tett ágakkal díszítsük az élősarkot a csoportban, napról-napra figyeljük meg, mi történik az ággal.</p> <p>Változik az időjárás, mi az, aminek segítségével megfigyelhetjük:</p> <ul style="list-style-type: none"> • A fák, bokrok rügyei megduzzadnak, napról napra megfigyelve látjuk, ahogy lassan kibomlanak. Láttunk már virágzó faágakat is. • A fű is dúsabb, zöldebb lesz. • Tegyük ki hőmérőt • Hogyan változott az öltözködésünk
--	---

- Már nem kell felhúznunk a vastag télikabátot, bélelt nadrágot, kesztyűt és sálát sem hordunk már.
- Többször látjuk a napocskát kisütni, néha már érezzük is a melegét az arcunkon.
- Nappalok hosszabbodása: egyre tovább lehet a szabadban játszani, sétálni.
- Megjelennek az első kis élőlények: katicabogarak, pókok, hangyák, gyakran hallunk madár csicsérgést

Melyik az első virág, ami jelzi a tél végét, és a tavasz kezdetét? -találós kérdések a hóvirágról, tavaszról:

Amikor a világ éled,
kizöldülnek mezők, rétek.
Bimbó nyílik,
rügy kipattan,
hancúroznak a szabadban.
(tavasz)

Nem fúj már és nem havasz,
Itt van, itt van a....
(tavasz)

Havat olvaszt,
vizet ont,
fényt áraszt, lombot bont. (tavasz)

Szeretem a meleget
és a pólyásgyereket.
(gólya)

Én vagyok az első
tavaszi virág,
hófehér ruhám
a hó alól kikandikál.
(hóvirág)

Ha kinyílok,

Az emberek tudják,
Itt a kikelet.
(hóvirág)

- magok elültetése papírhengerbe e dughagyma és a kiskertben

Beporzók napja:

Magyarországon 2018 óta „ünneplik” a Beporzók napját (március 10.). Valójában a beporzókat ünnepeljük ezen a napon. Azokat az állatokat, amelyek nélkül (egyharmaddal) kisebb lenne a terített asztal, (kétharmaddal) kevesebb lenne a termesztett növényi termés. Másképpen fogalmazva, a termesztett növények kétharmada és az élelmiszereink egyharmada rovaroktól függ. Nem is igen vesszük észre, micsoda nyüzsgés folyik természetben, a kertekben, a virágláda körül. A haszonélvezők nemcsak mi vagyunk. A virágok is azok, a szorgos rovaroknak nektárral, virággal „fizetnek”

Rovarszálló:

- matematikai tapasztalatok, matematikai játékok

-mindenféle kertihulladék felhasználásával

Méhecskehotel:
Kialakítható fakorongból, fűrógép segítségével

Formák megfigyelése a természetben, formák figyelése, keresése az óvodában.

Csoportosítás, számlálás:

keressünk különböző formákat megnevezni a formákat, hány darab különböző formát találtunk? Hogyan nevezzük a formák egy-egy csoportját,

	a természetben minek van hasonló formája, elvont gondolkodás fejlesztése.	
--	---	--

<p>Verselés, mesélés</p> <ul style="list-style-type: none"> • anyanyelvi játékok • beszélgető kör • drámajáték 	<ul style="list-style-type: none"> • Új mondóka tanulása: Fű, fű, fű, Szép zöld fű, eredj ki te zöldfülű. • Hol hallod a hangot? - ismert játék: melyik vagonban utazik a hang • Hagymás virágok nevének eltapsolása: Hóvirág, tulipán, nárcisz, jácint, krókusz, gyöngyike, • Donászy Magda: Hóvirág – Hóvirágom, virágom, mi újság a világon? – Véget ért a hosszú tél, simogat az enyhe szél, melegebben süt a nap újra szalad a patak. Hallottam a cinegék kikeleti énekét, tavasz jár a határon. – Ó, be szép ez virágom! • Törőcsik Julianna: Hóvirág Holdvilágos éjszakákon, Jég alatt, és hó alatt, Alszik egy kis hagymalányka, Ég alatt, és föld alatt. Napsugárka melengette, Dunya alól felkeltette. Hagymalányka zöld ruhája, Fénytől ékes koronája, Hófehér kis harangocska, Tündöklő kis csillagocska. Tavaszhozó hóvirág,
---	---

	<p>Veled ébred a világ!</p> <p>Weöres Sándor: Dongó</p> <p>Szedek itt, szedek ott fűvön ingó harmatot. Érzem sütni a napot, minden harmat elfogyott.</p> <p>Szedek ott, szedek itt virágmézet, tavaszt. Már a méhek jártak itt, üres bimbó beborít.</p> <p>Zum-zum-zum, zöm-zöm-zöm, tátogat a bödönöm. Mégis legyen örömöm, füled teli zümmögöm.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Mese: Fésüs Éva: Télkergető hóvirág Orgoványi Anikó: Beporzók országa • Bábjáték: A Vajaspánkó
--	---

<ul style="list-style-type: none"> • Rajzolás, • festés, • mintázás, • kézimunka 	<p>Hóvirág készítése, papírból közben beszélgetés a hóvirágról, új ismeretek átadása: hagymás növény, más hagymás növény megismerése.</p> <p>Kicsiknek:</p>
--	---

Nagyoknak:

HOW TO MAKE
PAPER SNOWDROPS

- Napocska készítése

- Beporzó bábok készítése újra hasznosítással:

-wc papír guriga
festék, színesceruza, színes papír
felhasználásával

Mozgás

Mindennapos testmozgás

- feladatai
- játéka

Bemelegítés:

- Körben futás 2x, majd irányváltással még 2x.
- járásgyakorlatok: sarkon, külső talpélen, lábujjhegyen.
- Nyújtott lábbal ülésben kör közepe felé haladással, majd vissza, figyelni: a láb maradjon kinyújtva
- pillangóülésben lábmozgatás 10-szer
- Redőnyleengedés. felhúzás: a két könyök fogása a kézfejjel, így a karok felemelése a fej fölé, majd leengedése, gyakorlat közben felemelt karral átnézés a jobb, majd a bal szomszédba
- Játék ülésben egyenes háttal: házfal, pince, háztető (variáció: egyre gyorsabban mondva az utasításokat)
- egylábon állás-váltott lábbal mondókát mondva közben
- hason fekve háterősítés: ágaskodó kobra

Gyakorlatok karikával:

<p>Ének-zene,</p> <ul style="list-style-type: none"> • énekes játék, • <p>gyermektánc</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Fű, fű, fű, ... mondóka ritmusának tapsolása • Ismert ének éneklése, eljátszása: Süss fel nap, Bújj, bújj zöld ág, Én kis kertet kerteletem <p>A gólyák visszatérése is azt jelzi, hogy itt a tavasz!</p> <ul style="list-style-type: none"> • Gólya bácsi gólya (ÉNO:189.) énekelve, furulyával kísérve <p>A kör közepére választunk valakit, aki a gólya lesz, és egy lábon egyensúlyozik.</p> <p>A dal végén becsukja a szemét, és valakit kijelölünk a körből, aki hívja: brekk- brekk/kelep-kelep. A középben lévő gyermeknek a hang irányába indulva kell megkeresnie a béka vacsoráját/kelepelő párját. Utána szerepcsere, mást választunk középre.</p> <p>Másik lehetőség: fogócska: A kör közepén áll a gólya, körülötte állók az egyenletes metrumra körbe járnak. A dal végén a gólyának el kell kapnia valakit a körülötte álló békák közül</p> <p>Zenehallgatás: Gryllus: Mi szél hozott kis futár? https://www.youtube.com/watch?v=QBH5T2jxtVM</p> <p>Felix Bartholdy Mendelssohn: Spring song http://www.youtube.com/watch?v=8mz5Rtx-Eu0 Frederic Chopin: Tavaszi keringő (Spring waltz) http://www.youtube.com/watch?v=KmzFDEu2RoA</p>
---	--

Fésüs Éva: Télkergető hóvirág

Amikor a tél megérkezett, erdőn-mezőn dermedtő lett a csend.
Mindenki behúzódott előle, ki odúba, ki kuckóba

Ez a tél nagyon goromba legény volt, befagyasztotta a vizeket, hóbatyuját jól kirázta, aztán ráérősen végigdőlt a kopár lankákon, és akkorát fújta, hogy a gyengébb madarak lefordultak a faágról.

Ínséges idő köszöntött az erdő, mező népére. Mindent beborított a hideg hótakaró. Csak az ökörszem dala és a cinegék csettegetése tartotta ébren a reményt, hogy lesz még újra kikelet.

Mindenki dideregve tűrt és várta, hogy majd csak cihelődni fog ez a mogorva tél is, mint a többi tette. Nyújtózik egyet, megcsikorgatja a fogát, azután odébb áll, és csupa kis ezüst tócsa marad a lépte nyomán, mint megannyi villogó víztükör, amelyekben már a fiatal tavasz nézegetheti kék szemét.

Így álmodoztak egymáshoz bújva a fázós kis állatok, egészen addig, amíg egy nyúl körül nem szaladt a rettenetes hírrel:

- Nem megy el a tél! Itt marad örökre!

Támadt erre nagy ijedelem!

- Kitől hallottad ezt ugrifüles?- faggatták a nyulat.

- Magától a téltől! Éppen a fületem hegyeztem a dombon, amikor nagyot sóhajtott és azt mondta: "Hej de jól érzem magam ezen a tájon! Sose megyek el innen!"

- Jaj nekünk! Éhen veszünk!- remegtek a nyulak.

- Tennünk kell valamit! Mivel lehetne távozásra bírni ezt a dermesztő, hideg hatalmat?

- Bízzátok csak ránk!- mondták a farkasok. - Majd mi elkergetjük. Addig üvöltünk a fülébe, míg világgá nem szalad.

Minden este olyan hangversenyt rendeztek, hogy zengett tőle a téli táj.

Hanem a tél meg se moccant, sőt, hogy ne hallja a farkas zenebonát, még vastagabb hótakarót húzott a fejére. Az éktelen lármára felriadtak a medvék.

- Nektek is befellegzett, mackó bácsik! Sose láttok többé lépes mézet, mert nem megy el a tél!- szólt a nyúl.

Több se kellett a medvéknek! Pozdorjává zúzzák a tél sok-sok drága jégkristályát, akkor biztosan elszalad. - gondolták.

Felmásztak a dombra, onnan görgették a hatalmas kődarabokat a tó meg a patak jegére. Csörömpölt, recsegett, ropogott a jég. Ám a tél csak mérgesebb lett, és a fogát csikorgatta.

- Forduljunk a szelekhez!- tanácsolta a róka.

- Kérjük meg, hogy hordják el ezt a sok havat.

A szelek összefogtak, kavarogtak, végig separtak a tájon, de annyi volt a hó, hogyha egyik helyről elhordták, a másik helyen annál több lett.

A konok télnek a föld alá is híre ment. Lent a mélyben Földanyóka féltve ringatta, csitítgatta a kis hagymabölcsőben szunnyadó virágait:

- Csicsíja babája! Aludjatok még, ki ne hajtsatok! Nem akar elmenni a tél.

- Nem akar?... No, azt szeretném én látni! – csendült meg egy vékony hang a homályban, és úgy, amint volt, egy szál fehér ingecskében kipattant a bölcsőjéből Földanyó icipici leánykája, a hóvirág.

- Azonnal bújj vissza, mert megfázol! – parancsolt rá Földanyó.

- Dehogysis bújok, dehogyis fázom! Ne félj anyókám majd én elkergetem azt a makacs vén telelt.

- Te? – hüledezett Földanyó. – Hiszen az a farkasüvöltéstől, medvék erejétől, szelek ostromától sem ijedt meg, hát hogy képzeled, hogy megállhatsz előtte?

- Így ni! - mondta a kis virág, és már bújt is kifelé elszántan a hideg rögök között, a fagyon át, a havon át, minden erejével.

Amint át dugta fejecskéjét a hótakarón, vidáman felkacagott:

- Jó napot tél bácsi! Hát te még itt vagy?

- No, nézd csak! – ráncolta össze zúzmarás szemöldökét a tél. – Hogy mertél a szemem elé kerülni?

- Hiszen itt a tavasz! – csilingelt a hóvirág. – De úgy látszik csakugyan igaz, amit rólad beszélnek!

- Mit beszélnek rólam te inci-finci?

A hóvirág felágaskodott és huncutkodva súgta:

- Azt, hogy el akarod adni jégvirágaidat a tavasznak!
- Hűűű! Micsoda hazugság! – bömbölt nagyot jeges haraggal a tél. – Egy szó sem igaz belőle!
- Hát akkor miért raktad ki őket minden kirakatüvegre?
- Tüstént leszedelem valamennyit!- - kiabált a tél és meg is tette.
- No, de az a jégcsap csengettyű mégiscsak eladó, ugye? – csacsogott tovább a hóvirág.
- Egy sem eladó! – förmedt rá a tél, és mérgében azokat is leszaggatta.
- Hát akkor a hó!... legalább abból hagyj nekünk! Tavasz tündér szeretne megmosdani benne, hogy üdébb legyen tőle.
- Egy maroknyit se hagyok! - vicsorgott dühében a tél, és máris söpört bele mindent a batyujába.

A hóvirág rámosolygott:

- Azért még nem kell haragudnod, hiszen anélkül is olyan szép a tavasz! Ha nem hiszed, várd meg, itt jön a nyomodban!
- Micsoda? Azért sem várom meg! Látni sem akarom!

Vállára lendítette a batyuját, és átlépett a dombon.

Boldog ujjongás támadt erdőn, mezőn:

- Oda nézzetek! Mégiscsak elmegy a tél! Túljárt az eszén egy bátor kis hóvirág!

Az erdő széle pedig egy szempillantás alatt telis-tele lett Földanyó üde, fehér ruhás leánykáival:

„Telet kergetünk,
 tavaszt hirdetünk,
 Ébredj fel nagyvilág,
 higgy nekünk,
 higgy nekünk!...”

Orgoványi Anikó: Beporzók országa

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy különleges birodalom, a Beporzók országa. Királynőjüket, Apojda Zöngellát, szerették és tisztelték alattvalói, mert bölcs volt és igazságos.

Hozzá tartozott minden, ami beporzással kapcsolatban állt. Az ország lakói - a lepkék, méhek, dongók, darazsak - békességben éltek egymással. Nagykövetük is volt, Kóbor Zefír, a szellő.

A Beporzók országa olyan nagy volt, hogy lakói sem ismerték a határait. Mindenki szabadon röpködhetett, amerre csak a kedve tartotta. Itt élt a három jóbarát, Lepke Lenke, Cseppke, a méhecske, és Dönci dongó is. Cseppet sem unatkoztak, mert munka volt bőven!

- Virágpor illatot érzek! – kiáltotta Cseppke izgatottan, s már repült is hangos zümmögéssel a szirmait bontogató cseresznyefa irányába.
- Szia Cseppke! De jó, hogy jössz! Annyi a munka, hogy majd megszakadunk! – kiáltotta Dönci dongó, aki a pihéire ragadt sárga pollenektől úgy nézett ki, mint egy tollseprű.
- Bizony, jól jön a segítség! – tette hozzá Lepke Lenke, miközben pöndörödő nyelvével egy virág nektárját nyalogatta.

Reggeltől estig sűrögtek, forogtak, gyűjtötték a növényektől kapott nektárt és a virágport, s az ajándékért cserébe mindjárt be is porozták virágaikat. Mindenki jól járt. A kaptárokból csordult a méz, a beporzott virágok megtermékenyültek, és szirmaik helyén édes gyümölcsök teremtek. Pirosodott a fákon a cseresznye, mosolygott a barack, gömbölyödött az alma, sárgállott a körte. Virult a veteményeskert is. Érett a paradicsom, a paprika, kerekedett a káposzta, kipirult a retek. A virágok megérlelték, majd szétszórták magjaikat, így mindig színes, illatos rét fogadta az arra kószálókat.

Így ment ez hosszú éveken át, míg egyszer nagy baj történt. Titokzatos járvány ütötte fel a fejét a birodalomban, lakói közül sokan megbetegedtek, nem tudtak virágport gyűjteni, s emiatt elmaradt a beporzás is. Megbetegedett Apojda Zöngella királynő is, mivel nem jutott hozzá a napi friss méz adagjához. A gyümölcsfák virágai beporzás nélkül meddőkké maradtak, és élettelenül hullottak le száraikról. A három jóbarát is gyengélkedett.

- Zúg a fejem - dünnyögte Dönci dongó.
- Fáj a lábam – zümmögte Cseppke, a méhecske.

- Legyengültek a szárnyaim – sóhajtotta Lepke Lenke.
- Mi történhetett? – néztek kérdően egymásra. Ne hagyjuk ezt annyiban! Nyomozzuk ki a járvány okát! – javasolták szinte egyszerre. – Ehhez azonban engedélyt kellett kérni a királynőtől.
- Rendben van – mondta a királynő, mikor meghallgatta őket - de Kóbor Zefír szellő nagykövet úr kíséretében menjetek, nehogy baj érjen benneteket.

Kóbor Zefír ugyanis nagy tapasztalattal rendelkező világjárta szellő volt! Messzire elkószált, még az óperenciás tengeren is túl, és amikor visszatért, különleges élményekről számolt be. Mesélt a sivatagról, ahol virágpör helyett csak élettelen homoszemek szállingóznak. Aztán az északi sarkról, ahol csak jégvirágok nyílnak a jégkunyhók parányi ablakain. Ezekon a helyeken nincs se gyümölcs, se zöltség, se szemet gyönyörködtető virág, de még vidám beporzó csapat sem. – Nem szeretnénk ilyen világban élni! – gondolták a mesék hallatán a Beporzó ország lakói. Vigyázni kell, hogy ne váljon országunk se sivataggá, se élettelen tájjá.

Ezúttal azonban a három jóbaráton volt a sor, hogy a megbetegedések okát kinyomozzák.

- Üljetek a hátamra, és kapaszkodjatok meg jól a szellőkaromban! – mondta nekik Zefír, majd huss, felszállt velük a magasba.

Nem kellett sokáig repülniük, hamarosan erős zaj ütötte meg a fülüket. Egy traktor permetezett erős vegyszert a területre, hogy megóvja a veteményt a kórokozóktól. Szúrós szagú volt a permet, és köhögni kellett tőle a barátoknak, sőt meg is szédültek tőle. Megkérték Zefírt, hogy gyorsan repüljenek tovább.

- Gyerünk a vadvirágos rétre, ott a gyógynövények majd meggyógyítanak minket! – javasolta Cseppke, a méhecske.
- Hová tűnt a rét? – nézett szét ijedten Lepke Lenke.
- Éppen most szántja be az a másik traktor, már alig van belőle valami. – kiáltotta ijedten Dönci dongó.
- Hol fogunk ezentúl pollent gyűjteni a virágmézhez? Pedig azzal meggyógyíthatnánk a többieket is! Van olyan jó, mint az orvosság. – sóhajtotta aggódva Cseppke.
- Ráadásul mennyivel finomabb! – vágta rá Dönci dongó, aki igencsak szerette a hasát.

- Mi ez a nagy füst? Nem kapok levegőt! – kiáltott Lepke Lenke.
- Onnan jön, a kertek felől. Valaki most égeti el a kerti hulladékot. Amott az autópályán meg a kamionok dübörögnek, és ontják magukból a kipufogógázt! – mutatta Cseppke.
- Segítség! Megfulladok! Meneküljünk! – kiáltotta ijedten Dönci.

Gyorsan visszafordultak, s egyből a királynőhöz siettek, hogy beszámoljanak neki a látottakról.

Apojda Zöngella összehívta a királyi tanácsot, hogy kikérje a véleményüket.

- Mi tévők legyünk, hogy megmentjük birodalmunkat, a Beporzók országát és lakóit? – kérdezte a királynő a bölcseket.

Nagy vita kerekedett. Volt, aki azt javasolta, hogy Zefír, a szellő nagykövet, kérje meg nagybátyját, a vihart, hogy zavarja el a földekről az embereket, de ezt az ötletet egyből leszavazták, azzal, hogy a vihar elmúltával úgyis visszajönnének.

- Öntsünk mézet a fejükre! Attól összeragadnak, és nem tudnak több rosszat csinálni! – javasolta egy másik bölcs.
- Kár a mézért, amit fáradságos munkával dolgozóink termeltek meg! – intették le őt is.
- Akkor mit csináljunk?
- Hívjuk fel a világ figyelmét arra, mi lenne nélkülünk, beporzók nélkül. Mutassunk rá arra is, hogy az emberek is rosszul járnának, ha mi nem lennénk, mert nem tudnának gyümölcsöt enni, zöldséget termelni.
- És nem gyógyíthatnák magukat a gyógynövények teáival, a mézről már nem is beszélve.
- Ez jó ötlet, de hogy hozzuk a tudomásukra?
- Ünnepeljük meg minden évben a Beporzók Napját! Ha ezen a napon mi leszünk a figyelem központjában, akkor talán az év többi napján is jobban vigyáznak ránk.
- Talán az erős mérgek helyett is bio permetlét használnak majd.
- A kerti hulladékot sem égetik el többé, hanem komposztálják inkább.

- Környezetbarát közlekedési eszközöket használnak majd, amivel nem szennyezik a levegőt!
- És csendesebbeket is, hogy a madarak csicsergését lehessen hallani!
- Vigyázni fognak a vadvirágos rétekre, és megismerik a gyógynövényeket.
- Amelyek ráadásuk szépek és illatosak is!
- Ebben mindannyian megegyeztek. Ezek után Apojda Zöngella királynő ünnepélyesen bejelentette, hogy ezennel március 10-ét a Beporzók napjává nyilvánítják.

Így is lett, és azóta az emberek egyre többen ismerik fel, hogy ha egészségesen szeretnének élni, akkor a Beporzókra is vigyázniuk kell!